

LEE TIBOR, DR.

1899. szeptember 10. Budapest – 1974. március 18. Budapest

1919 és 1922 között Debrecen városának ideiglenes napidíjas írnoka volt. Az egységes bírói és ügyvédi vizsgát 1927-ben tette le. 1922 májusától segéddíjas joggyakornok volt a Debreceni Királyi Törvényszéknél. 1928. novemberben Sátoraljaújhelyen lett ügyész. 1935. májustól Budapesten folytatta az ügyészi munkát. 1942. június 30-tól a Budapesti Királyi Ügyészség alelnöke, 1942. december 31-től a Budapesti Királyi Főügyészség főügyész helyettese, 1947. február 10-től a legfőbb államügyész (dr. Domokos József) helyettese volt. 1948. június 28-án budapesti főállamügyész lett. 1950. december 31-én nyugdíjazták.

Az Államvédelmi Hatóság 1951. január 31-én internálta. 1953. októberben a Budapesti Ügyészség vette át büntetőügyét, s csak 1954. június 2-án bocsátották szabadon. Az alaptalan büntetőeljárást megszüntették vele szemben. 1955. január 14-től bejegyzett ügyvéd lett Budapesten. 1957-ben rehabilitálták.

1957. január 16-tól a Legfelsőbb Bíróságon bíró, január 21-től tanácselnök. Előadó bírása volt a gyorsított eljárás alá tartozó büntetőügyeket tárgyaló III. tanácsnak. Az elnök február 1-jén ideiglenesen megbízta a Büntető Kollégium kollégiumvezetője tisztség betöltésével, június 1-jétől pedig már kinevezettként az ország büntető ítélezését irányította 1965. május 31-ig, ekkor vonult véglegesen nyugdíjba.

Az 1956-os forradalmat követő megtorlások során három halálos ítélet köthető a nevéhez. A Fővárosi Bíróság Szekeres Károly vezette tanácsa 1957. június 14-én Farkas Imrét és Nagy Józsefet halálbüntetésre ítélte, amit a Legfelsőbb Bíróság dr. Borbély János vezette tanácsa 1957. december 27-én életfogytig tartó, illetve húszévi börtönbüntetésre enyhített. A legfőbb ügyész törvényességi óvását követően a dr. Lee vezette Elnökségi Tanács 1958. február 20-án halálbüntetéssel sújtotta őket, az ítéleteket február 28-án végrehajtották.

A Fővárosi Bíróság Fekete László Árpád vezette tanácsa 1957. szeptember 7-én életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte Törzsök Gézát. A Legfelsőbb Bíróság dr. Vida Ferenc vezette tanácsa 1957. december 27-én helybenhagyta az elmarasztalást. A legfőbb ügyész törvényességi óvását követően a dr. Lee vezette Elnökségi Tanács 1958. május 15-én halálbüntetéssel sújtotta Törzsököt, akit május 20-án kivégeztek.

1957. április 8-án Brandstätter Jenőné Tóth Matild Gáli Zoltánt egy-, Obersovszky Gyulát háromévi börtönbüntetésre ítélte. 1957. június 20-án dr. Radó Zoltán tanácsa mindkettőjüket halálbüntetéssel sújtotta. A legfőbb ügyész törvényességi óvását követően a dr. Lee Tibor vezette Legfelsőbb Bíróság Elnökségi Tanácsa 1957. július 4-én életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte őket.

IRODALOM

- Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbirászkodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 200–201.
- Zinner Tibor: „Viszonylag kevés a fizikai megsemmisítések száma”. Adalékok Biszku Béla portréjához. In *Veritas évkönyv, 2015.* A kötetet szerkesztette Ujváry Gábor. Veritas Történetkutató Intézet–Magyar Napló, Budapest, 2016. 311. 37. jegyzet

